

Λάζαρος

Λάζαρος, ο, κύρ. όν. [**Λάζαρος** <εβρ. Έλεάζαρ <El'azar (= ο Θεός έχει βοηθήσει)], ο Λάζαρος·

- *αναστήθηκε σαν τον Λάζαρο*, μετά από επικίνδυνη και μακροχρόνια αρρώστια έγινε καλά, σώθηκε: «όλοι το 'χαμε σίγουρο πως θα πεθάνει κι αυτός αναστήθηκε σαν τον Λάζαρο». Αναφορά στον Λάζαρο της Καινής Διαθήκης, τον οποίο ανάστησε ο Χριστός·

- *είναι σαν τον Λάζαρο*, λέγεται για άτομο που είναι πολύ χλωμό, πολύ αδύνατο και ταλαιπωρημένο, εξουθενωμένο: «θα καταλάβεις αμέσως για ποιον σου λέω, γιατί είναι σαν τον Λάζαρο || μόλις βγήκε απ' το νοσοκομείο ήταν σαν τον Λάζαρο»·

- κατά φωνή κι ο Λάζαρος, βλ. λ. [φωνή](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας